

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.863 van 26 mei 2016
in de zaak A. 217.914/VII-39.565.**

In zake :

1. Peter SINGULÉ
2. Marc BOGAERTS
3. Bart VAN WIERINGEN
4. Yves FIERENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Philippe Declercq
kantoor houdend te 3320 Hoegaarden
Gemeenteplein 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Bergé en Kristien Vanderheiden
kantoor houdend te 3000 Leuven
Naamsestraat 165
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

de NV E. DE KOCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 22 december 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 15 oktober 2015 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant

van 19 november 2009, houdende het verlenen van een milieuvergunning aan de NV E. De Kock voor het verder uitbaten en veranderen van een zandgroeve gelegen aan de Ganzemansstraat te Neerijse, gedeeltelijk gegrond worden verklaard en de beroepen beslissing wordt gewijzigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 mei 2016.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philippe Declercq, die verschijnt voor de verzoekers, advocaat Kristien Vanderheiden, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Sophie Aerts, die loco advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomst

3. Met een op 11 februari 2016 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de NV E. De Kock als begunstigde van de bestreden

milieuvergunning om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen.

IV. Feiten

4. Voor de uiteenzetting van de feiten die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kan worden verwezen naar de arresten die in het verleden reeds werden gewezen en die betrekking hebben op dezelfde vergunningsaanvraag. Het betreft de arresten met nummers 221.463 van 22 november 2012, 225.484 van 14 november 2013 en 228.882 van 23 oktober 2014.

5. Tevens kan worden verwezen naar arrest nr. 233.006 van 24 november 2015.

6. De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

“Overwegende dat het arrest van de Raad van state van 23 oktober 2014, waarbij het ministerieel besluit van 7 mei 2014 wordt geschorst, voornamelijk is gebaseerd op:

- uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij van oordeel is dat de verkeersbewegingen die voortvloeien uit de exploitatie van de zandgroeve, geen ontoelaatbare belasting van de omgeving zullen vormen, mede gelet op de exploitatiebeperking;

- toch zijn er als negatief te beschouwen overwegingen; in het MER wordt gesteld dat het vrachtverkeer geassocieerd met de nv De Kock een licht negatieve invloed zal hebben op de verkeersveiligheid; in een subadvies van de afdeling Beleid, Mobiliteit en Verkeersveiligheid van het departement Mobiliteit en Openbare Werken wordt gesteld dat de N253 als onveilig wordt beschouwd waardoor zwakke weggebruikers de N253 mijden; in dit subadvies wordt geconcludeerd dat het onveiligheidsgevoel door het extra vrachtverkeer zal toenemen, maar dat er verwacht wordt dat bijkomend vrachtverkeer weinig extra ongevallen zal veroorzaken; in het MER wordt gesteld dat een herinrichting van de N253 een gunstig effect heeft op de verkeersveiligheid; volgens het departement Mobiliteit en Openbare Werken zullen deze inrichtingswerken niet voor 2018 gerealiseerd worden;

- er kan niet worden besloten dat het verkeer dat door de exploitatie wordt gegenereerd, een positieve bijdrage levert aan de verkeersleefbaarheid van de

omgeving; er lijkt minstens sprake te zijn van tegenstrijdigheden in de motivering wat de verkeersleefbaarheid betreft naar de onmiddellijke omgeving toe, die mede het resultaat lijkt te zijn van de vergunde exploitatie;

- de verkeerssituatie lijkt nog zeker tot 2018 problematisch te zijn; het verlenen van een milieuvergunning lijkt op het eerste gezicht niet in redelijkheid verantwoord;

Overwegende dat de beroepen van omwonenden, de vzw Milieusteunpunt Huldenberg en de gemeenten Huldenberg en Bertem betrekking hebben op het verlenen van een milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een zandgroeve; dat de exploitant met onderhavige aanvraag een uitbreiding van de zandgroeve beoogt van 3 ha 55 a 15 ca naar 18 ha 26 a 20 ca; dat aangezien de oppervlakte van de groeve meer dan 10 ha bedraagt, voor de winning een milieueffectenrapport (MER) werd opgesteld;

Overwegende dat het MER (nr. PRMER-0273) op 3 juni 2009 werd goedgekeurd door de dienst Mer;

Overwegende dat het ontginningsgebied ten gevolge van de voorziene uitbreiding dicht bij de woonkern van Neerijse en de woningen van de Ganzemanstraat en de Loonbeekstraat komt te liggen; dat in een straal van circa 100 m rondom de perceelgrens 70 woningen gelegen zijn; dat de inrichting grenst aan woongebied met landelijk karakter, natuurgebied, agrarisch gebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 425 bezwaren werden ingediend; dat de bezwaren voornamelijk betrekking hebben op verkeer, natuur, water, geluidshinder, veiligheid en stof;

Overwegende dat de uitbating van de zandwinning in drie fasen zal gebeuren; dat in de eerste fase (5-6 jaar) de zuidoostelijke wand van de huidige groeve verder afgegraven wordt in zuidoostelijke richting; dat in een tweede fase (4-5 jaar) de noordoostelijke wand van de nieuwe groeve in noordoostelijke richting verder wordt afgegraven; dat in de derde fase (4-5 jaar) verder in noordelijke richting wordt ontgonnen; dat er op elk ogenblik van de exploitatie op maximum 5 ha activiteiten worden uitgevoerd; dat hiervan 2 ha in exploitatie zal zijn en 3 ha in opvulling; dat de opvulling met niet-verontreinigde gronden in dezelfde fasen zal gebeuren waarbij vooropgesteld wordt dat ten laatste vijf jaar na de laatste uitgravingen het volledige gebied opgevuld zal zijn;

Overwegende dat in het besluit van de deputatie van 19 november 2009 vergunning wordt verleend voor de exploitatie van een zandgroeve op onder meer het perceel, kadastraal bekend onder afdeling 3, sectie B, perceelnummer 192d; dat uit de aanvraag blijkt dat het niet perceelnummer 192d, maar wel perceelnummer 292d betreft; dat het aangewezen is om deze materiële vergissing recht te zetten;

Overwegende dat de afdeklaag afgegraven wordt met een hydraulische kraan; dat deze laag een variërende dikte heeft van 1 tot 4 meter en zal gebruikt worden voor de definitieve afdekking na het heraanvullen; dat de afgraving van het zand gebeurt met een hydraulische graafmachine vanaf de onderkant van het talud, waarbij deze van onder naar boven afgegraven wordt; dat door de eigenschappen van het zand dit geleidelijk naar beneden schuift, waarna het via een wiellader wordt getransporteerd naar een zeefinstallatie die mee opschuift met de ontginning; dat de zeping onder meer de versteningen afscheidt die

mogelijk in het zand voorkomen; dat de versteningen ter plaatse worden gebruikt om werfpistes aan te leggen die noodzakelijk zijn bij slecht weer; dat het overschot wordt afgevoerd naar een vergunde breekinstallatie;

Overwegende dat naast de winning van zand een deel van het gezeefde zand wordt gemengd met cement om zandcement te bekomen; dat dit ter plaatse zal gebeuren en dat in functie hiervan een cementsilo met een capaciteit van 77 m³ voorzien zal worden in het projectgebied; dat de jaarlijkse aanvoer van cement op circa 1.970 m³ wordt ingeschat;

Overwegende dat de heraanvulling zal gebeuren met niet-verontreinigde natuurlijke grondoverschotten en uitgravingen van bouwwerven en infrastructuurwerken;

Overwegende dat de grondwerken volgende werkzaamheden omvatten: afgraving deklaag (600.000 m³), ontginning (2.576.000 m³), afvoer zand/zandcement (2.576.272 m³), aanvoer grond (2.576.000 m³), afdekken met deklaag (600.000 m³);

Overwegende dat bij de werkzaamheden voor berging en zandontginning langsheen verschillende woningen aangrenzend tot de zandgroeve mogelijk geluidshinder te verwachten is; dat deze echter sterk afhankelijk is van waar de machines zich bevinden in het projectgebied en hoe afgeschermd deze opgesteld zijn; dat voor de woningen aan de Langestraat de machines voor het opvullen en ontginnen van zand een overschrijding (maximaal 2 dB(A)) van de richtwaarde van 45 dB(A) voor de dagperiode zullen veroorzaken; dat wanneer de werkzaamheden voor het opvullen en ontginnen van zand in de nabijheid van deze woningen gesitueerd zijn, als milderende maatregel een geluidsafschermdende buffer wordt voorgesteld; dat er meer specifiek wordt voorgesteld een geluidsbuffer langsheen die projectgrenzen aan te leggen waar aanzienlijke geluidshinder voor de omwonenden wordt verwacht; dat naargelang in welke voortgangsfase de werkzaamheden zich bevinden aan de perceelgrens met de gehinderde woningen een grondbuffer aangelegd zal worden met een hoogte van minstens 4,5 meter; dat om de geluidshinder in voldoende mate te reduceren opdat enerzijds de toepasbare richtwaarde van 45 dB(A) niet overschreden zou worden en er anderzijds geen toename zou zijn van het huidige omgevingsgeluid, de grondbuffer ter plaatse van de werkzaamheden telkens over een lengte van 150 meter moet aangelegd worden; dat de aanleg van een geluidsafschermdende buffer aan de zijde van de Langestraat als een bijzondere voorwaarde werd opgelegd in het bestreden besluit;

Overwegende dat in de groeve wordt gewerkt van 7u tot 17u en dit 5 dagen per week gedurende het hele jaar; dat tijdens de weekends niet wordt gewerkt; dat in het bestreden besluit als bijzondere voorwaarde werd opgelegd dat de inrichting alleen op werkdagen mag uitgebraat worden en alleen van 7 tot 17 uur;

Overwegende dat in het MER een prognose werd gemaakt van de trillingsbelasting met en zonder de bijdrage aan vrachtverkeer van de inrichting; dat hieruit blijkt dat het aantal structuren dat als gehinderd wordt beschouwd in 2018 94 zal bedragen in autonome ontwikkeling en dat dit aantal met 34 zal verhogen door de bijdrage van het vrachtverkeer van De Kock; dat de

bijkomende gehinderde structuren verspreid liggen over het tracé van de ontsluitingswegen; dat in het MER gesteld wordt dat 73,4% van het aantal gehinderde gebouwen wordt bepaald door de autonome verkeerstoestand (verkeer zonder transporten van De Kock) en 26,6% door het transport van De Kock; dat de gehinderden voornamelijk door het autonome verkeer worden bepaald;

Overwegende dat ten westen van het aangevraagde te ontginnen gebied een ethyleenleiding van nv Solvay loopt, die Antwerpen met Jemeppe-sur-Sambre verbindt; dat het projectgebied niet doorkruist wordt door deze leiding;

Overwegende dat de opwaaiing van stof veroorzaakt door vrachtwagentransport naargelang de omstandigheden (wegtype, weersomstandigheden ...) hinderlijk kan zijn; dat door het nemen van een aantal milderende maatregelen tijdens droge perioden de uitstoot en de impact van voornamelijk opwaaiend stof kan beperkt worden door het verharden van werfwegen, waardoor reiniging mogelijk wordt, reiniging van wegen en werfwegen, natspuiten van wegen en werfwegen bij droog en winderig weer, bevochtigen van grond bij grondwerken, beperken van de snelheid van het werfverkeer en algemeen toepassen van goed vakmanschap; dat dit in het bestreden besluit als bijzondere voorwaarde werd opgelegd;

Overwegende dat in het projectgebied brandstof zal opgeslagen worden in een dubbelwandige tank van 5.000 liter; dat deze zal geplaatst worden in de buurt van de zeefinstallatie, de betoncentrale en de brandstofverdeelinstallatie (verplaatsing per fase); dat om calamiteiten te voorkomen alle machines voorzien zijn van een uitschuifbare lekbak; dat deze bak wordt uitgeschoven wanneer er brandstof wordt bijgevuld zodat eventuele gemorste brandstof in de bak terechtkomt; dat dit als bijzondere voorwaarde werd opgelegd in het bestreden besluit;

Overwegende dat de uitbating voorzien is tot 1 meter boven het natuurlijk grondwaterpeil en dat er geen kunstmatige verlaging van de grondwatertafel voorzien is; dat de dikte van de onverzadigde zone locatiespecifiek en tijdsafhankelijk is; dat het dan ook aangewezen is om in totaal een meetnet van minstens 3 peilbuizen te voorzien die aan de volgende kenmerken voldoen:

- verspreid over het terrein om een correcte stijghoogtekaart te kunnen maken;
- in de verzadigde zone van het Zand van Brussel;
- nauwkeurig ingemeten referentiepunten (in meter TAW);
- minimum maandelijks opmeten van het grondwaterpeil;
- buiten de eigenlijke ontginningszone en daardoor tijdens de volledige uitbatingsperiode toegankelijk;
- te allen tijde toegankelijk voor de toezichthouder;
- dat dit als bijzondere voorwaarde wordt opgelegd;

Overwegende dat in een logboek dat steeds ter inzage ligt van de toezichthouder op de inrichting, de maandelijkse peilmetingen moeten worden genoteerd in meter min referentiepunt zowel als de omgezette waarden in meter TAW; dat hierin ook de maximale uitgravingsdiepten per vak van de voorbije maand moeten worden genoteerd; dat dit als bijzondere voorwaarde wordt opgelegd;

Overwegende dat op elk moment de uitgravingsdiepte minimaal 1 meter hoger moet zijn dan de natuurlijke grondwaterstand op die plaats; dat jaarlijks twee stijghoogtekaarten moeten worden gemaakt op basis van de gegevens van de stijghoogtemetingen in de peilbuizen (maximale en minimale grondwaterstanden), in meter TAW; dat jaarlijks op basis van de stijghoogtekaarten de maximale ontgravingsdiepte (in meter TAW) moet worden bepaald, rekening houdend met de voorwaarde dat te allen tijde het natuurlijke grondwaterpeil minimaal 1 meter dieper moet staan dan de ontgravingsdiepte; dat dit als bijzondere voorwaarde wordt opgelegd;

Overwegende dat de gegevens van het logboek en de jaarlijks te maken kaarten jaarlijks gerapporteerd moeten worden aan de afdeling Operationeel Waterbeheer, de afdeling Milieuvergunningen en de afdeling Milieu-inspectie; dat dit als bijzondere voorwaarde wordt opgelegd;

Overwegende dat er een meetnet van 3 peilbuizen werd voorzien; dat er een logboek wordt bijgehouden waarin de maandelijkse peilmetingen en de maximale uitgravingsdiepten per vak van de voorbije maand worden genoteerd;

Overwegende dat het projectgebied op een afstand van circa 400 m van het habitatrictlijngebied 'Valleien van de Dijle, Laan en Yse met aangrenzende bos- en moerasgebieden' is gelegen; dat het vogelrichtlijngebied 'De Dijlevallei' ten oosten op circa 450 m afstand van het projectgebied is gelegen; dat het MER een passende beoordeling bevat waarin gesteld wordt dat er geen significante effecten optreden op de soorten van het habitatrictlijn- en vogelrichtlijngebied als gevolg van het project; dat er in het MER toch een aantal milderende maatregelen wordt voorgesteld:

- er wordt een afsluiting rond de groeve geplaatst die de aanwezige fauna uit het projectgebied houdt;

- na het heropvullen van de groeve zal een nestwand behouden blijven ten behoeve van oeverwaluwen;

- na heraanvulling wordt de natuurlijke bodem heraangebracht om zoveel mogelijk de oorspronkelijke vegetatie terug te verkrijgen en landbouwexploitatie mogelijk te maken;

- heraanplanting van houtkanten;

- naar afwerking toe wordt rekening gehouden met de mogelijke aanwezigheid van de hamster;

dat deze maatregelen in het bestreden besluit als bijzondere voorwaarden werden opgelegd;

Overwegende dat uit de biologische waarderingskaart blijkt dat het projectgebied voornamelijk bestaat uit biologisch minder waardevol gebied; dat het projectgebied wel grenst aan twee kleinere natuurgebieden; dat delen hiervan eigendom zijn van de exploitant en dat een overeenkomst werd gesloten met vzw Natuurpunt die ze beheert als natuurreservaat; dat de voormalige zandgroeve Vranckx (Ganzemanstraat) op die manier niet, zoals eerder gepland, helemaal opgevuld en bebost werd; dat een grote poel behouden werd die momenteel een ideale habitat vormt voor de zeldzame vroedmeesterpad, een habitatrictlijnsoort waarvan de populatie in en rond de groeve de grootste in Vlaanderen is; dat deze groeve volgens vzw Natuurpunt een veel betere habitat vormt voor de pad dan holle wegen en taluds in de omgeving; dat door het niet volledig opvullen van de zandgroeve ook verticale wanden bewaard bleven

waar oeverzwaluwen hun nesten maken; dat de groeven in Neerijse de enige plek zijn in het Dijleland waar nog oeverzwaluwkolonies voorkomen; dat in 2000 nog meer dan 700 nestholten werden aangetroffen in de zandgroeven in Neerijse; dat het aantal nestholten de laatste jaren lager ligt (139 in 2009, 176 in 2010, 222 in 2011 en 177 in 2012); dat de nv De Kock als beheersmaatregel jaarlijks het bovenste deel van de wand manueel of machinaal afgraaft ten behoeve van de oeverzwaluwen; dat een rapport van februari 2010 van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen stelt dat de toekomst van de oeverzwaluwen volledig afhankelijk is van de geplande nieuwe afgravingen in het onderhavige projectgebied; dat bovendien in het bestreden besluit werd opgelegd dat na het heropvullen van de groeve een nestwand moet behouden blijven ten behoeve van de oeverzwaluwen;

Overwegende dat het omgevingsgeluid in de woningen rondom de zandgroeve in belangrijke mate wordt bepaald door het verkeerslawaaï op de Langestraat, Loonbeekstraat en Dorpstraat; dat het vrachtwagentransport van De Kock een niet verwaarloosbare invloed heeft op het wegverkeerslawaaï; dat het vrachtwagentransport voor de aan- en afvoer van zand het omgevingsgeluid ter hoogte van de Loonbeekstraat en de Dorpstraat met 1,5 tot 3 dB(A) zal verhogen; dat zowel de berekende geluidsbelasting (L_{Aeq}, dag) voor het wegverkeerslawaaï niet gerelateerd aan de werkzaamheden van nv De Kock (67,4 en 68,4 dB(A)) als het vrachtverkeer van nv De Kock (66 en 64,2 dB(A)) hier telkens hoger ligt dan de richtwaarde van 60 dB(A) tijdens de dagperiode uit het 'Ontwerp koninklijk besluit tot de vaststelling van grenswaarden voor lawaaï binnenshuis en buitenshuis en van geluidsisolatie-eisen voor woningen' (1991); dat voor de Langestraat de berekende geluidsbelasting (L_{Aeq}, dag) ten gevolge van vrachtverkeer gerelateerd aan nv De Kock 68 dB(A) bedraagt; dat ter hoogte van de Langestraat de geluidsbelasting van nv De Kock een dominante invloed zal hebben op het omgevingsgeluid;

Overwegende dat de exploitant op de hoorzitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie van 7 juli 2015 een mobiliteitseffectenrapport (MOBER) aanleverde; dat het MOBER, met datum 7 juli 2015, werd opgesteld door een erkend MER-deskundige in de discipline mens, deeldomein mobiliteit; dat in het MOBER wordt gesteld dat deze een aanvulling op en actualisatie van de mobiliteitseffectbeoordeling betreft, die gebeurd is in de discipline mens - mobiliteit in het MER; dat uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat dergelijke bijkomende stukken toelaatbaar zijn en dat noch het Milieuvergunningsdecreet, noch het VLAREM zich daar tegen verzetten, ook niet wanneer het gaat om bijkomende informatie na afloop van het openbaar onderzoek; dat er geoordeeld wordt dat deze MOBER geen aanpassing van de milieuvergunningsaanvraag inhoudt en alleen de analyse en de conclusies van het MER dat in openbaar onderzoek is geweest, bevestigt; dat er dan ook geen sprake is van een schending van het openbaar onderzoek;

Overwegende dat in het MOBER wordt gewezen op de vernieuwing van het wegdek van de Langestraat, vanaf de grens met Leefdaal tot aan de aansluiting met de N253, sinds de opmaak van het MER; dat de vernieuwing van de asfaltlaag volgens het MOBER een gunstig effect heeft op de trillingen en het geluid van zwaar wegverkeer;

Overwegende dat in het MOBER eveneens wordt gewezen op de vernieuwing van de N253 in Huldenberg en Bertem; dat meer bepaald het wegdek werd vernieuwd vanaf de kruising met Schonenberg tot aan de kruising met Ormendaal; dat de wegbedekking er verder plaatselijk werd verbreed en waar mogelijk werden voetpaden voorzien; dat het wegdek van de N253 in Overijse werd vernieuwd en de fietspaden, trottoirs, parkeerstroken en aansluitingen van gemeentewegen en privé-inritten heraangelegd werden; dat in het MOBER gesteld wordt dat de verbreding van de wegbedding de veiligheid bij kruisend verkeer of bij inhaalmaneuvers van fietsen of bromfietsen ten goede komt; dat door de vernieuwing van de asfaltverharding het wegprofiel minder tonrond ligt, waardoor de vrachtwagens en bussen minder naar de zijkant overhellen; dat door de nieuwe asfaltlaag het wegdek in betere staat is hetgeen een gunstige invloed heeft op de trillingen en het geluid van het zwaar verkeer; dat de aanleg van voetpaden op een beperkt aantal locaties geen significant positief effect heeft op de veiligheid van de zwakke weggebruiker;

Overwegende dat de gemeente Huldenberg wordt doorkruist door de gewestweg N253 tussen Leuven en Overijse; dat de ontsluiting naar het hoger wegennet gebeurt via deze gewestweg; dat in het MOBER wordt gesteld dat de ontsluiting voor vrachtverkeer van de zandgroeve naar de N253 lokaal alleen via de Kleine Puystraat (onverhard) en de Langestraat gebeurt, waarmee de Ganzemanstraat te allen tijde wordt vermeden;

Overwegende dat in het bestreden besluit als bijzondere voorwaarde werd opgelegd dat de exploitant in overleg met de gemeenten Huldenberg en Bertem een vervoersplan moet opstellen met het oog op een verdere verfijning en optimalisatie van de transportroutes in functie van de herkomst en de bestemming; dat in het subadvies van 29 juni 2015 van de afdeling Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid van het departement Mobiliteit en Openbare Werken wordt verwezen naar het subadvies van deze afdeling van 15 januari 2014 waarin wordt gesteld dat de N253 een secundaire weg type III is, wat deze de belangrijkste weg in Huldenberg maakt, en dus de meest geschikte route vormt; dat het aangewezen is om deze bijzondere voorwaarde te schrappen;

Overwegende dat een eventuele ontsluiting via de Ganzemanstraat sterk negatief is vanuit het oogpunt van geluidshinder; dat de betonplaten wegbedekking ervoor zal zorgen dat zwaar verkeer duidelijke trillingen zal veroorzaken in de huizen van de Ganzemanstraat; dat bovendien deze straat is gecategoriseerd als woonerf, wat betekent dat deze straat erkend wordt als woonzone waar opgelet moet worden voor spelende kinderen en er maximum 20 kilometer per uur mag gereden worden; dat fiets- noch voetpaden aanwezig zijn en dat alleen bewoners deze weg gebruiken waardoor deze straat zeer verkeersluw is; dat het gebruiken van de Ganzemanstraat dus niet alleen geluidshinder zal veroorzaken, maar bovendien ook een gevaarlijke situatie zal creëren; dat de bijzondere voorwaarde in het besluit van de deputatie die stelt dat voor inkomend vrachtverkeer dat via de N253 uit de richting van Brussel komt, wordt aanbevolen om gebruik te maken van de Ganzemanstraat, dus niet kan bijgetreden worden en geschrapt moet worden; dat in het subadvies van 29 juni 2015 van de afdeling Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid van het departement Mobiliteit en Openbare Werken wordt verwezen naar het subadvies van deze afdeling van 15 januari 2014 waarin wordt gesteld dat de

ontsluiting via de Langestraat te verkiezen is aangezien deze straat gecategoriseerd is als lokale ontsluitingsweg (lokale II), terwijl de Ganzemanstraat slechts een woonstraat is (lokale III);

Overwegende dat de N253 een wegbreedte heeft van 6 tot 7 m en het tracé bochtig verloopt, met steile hellingen; dat in het bijzonder ten westen van de aansluiting met de Langestraat zich een subjectief gevaarlijke S-bocht bevindt vanwege de korte bochten en beperkte zichtbaarheid; dat er, op enkele lokale uitzonderingen na, geen voetgangers- of fietsvoorzieningen aanwezig zijn langs de N253 in de dorpskern van Neerijse waardoor zwakke weggebruikers er zich mengen met het gemotoriseerd verkeer; dat ter hoogte van het kruispunt Langestraat - N253 de woning op de noordoostelijke hoek het zicht op het verkeer op de N253 komende uit de richting van Leuven bemoeilijkt; dat het hellende terrein en het groenscherm aan de andere kant het zicht bemoeilijken op het verkeer komende uit de richting van Overijse; dat in het MOBER wordt gesteld dat de hinder echter beperkt blijft aangezien de Langestraat aansluit in de buitenbocht van de N253;

Overwegende dat in het MOBER met betrekking tot de verkeersveiligheid wordt geconcludeerd dat hoewel de huidige en feitelijke toestand van de belangrijkste ontsluitingswegen voor de zandgroeve op sommige punten te wensen over laten wat zichtbaarheid betreft, omwille van het bochtige en hellende tracé en omwille van obstakels, en hoewel de subjectieve verkeersonveiligheid voor voetgangers en fietsers er groot is omwille van het feit dat zij zich gemengd met het gemotoriseerd verkeer moeten verplaatsen, heeft dit zich de laatste 7 jaren waarvoor gegevens beschikbaar waren, niet vertaald in objectief waarneembare (letsel)ongevallen met vrachtwagens op een circa 10 km lang segment van de N253; dat in het aanvullend advies van 15 juli 2015 van de afdeling Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid van het departement Mobiliteit en Openbare Werken wordt gesteld dat er tussen 2008 en 2014 1 dodelijk ongeval plaatsvond;

Overwegende dat in het MOBER het huidige mobiliteitsprofiel van de zandgroeve in kaart werd gebracht op basis van het aantal in- en uitrijdende geladen vrachtwagens van april 2014 tot en met maart 2015; dat er gemiddeld 94 vrachtwagenbewegingen per werkdag zijn, of 47 vrachtwagenbewegingen naar de site toe en 47 vrachtwagenbewegingen van de site weg; dat er 4 werkdagen per jaar zijn waarop meer dan 200 vrachtwagenbewegingen hebben plaatsgevonden; dat het 90ste percentiel zich op 138 vrachtwagenbewegingen per werkdag bevindt; dat er dus slechts 20 dagen per jaar meer dan 138 vrachtwagenbewegingen per werkdag waren; dat voor de gemiddelde aantallen vrachtwagenbewegingen van en naar de zandgroeve het ochtendspitsuur van 7 tot 8 uur maatgevend is; dat tijdens de piekdagen de verkeersstromen zich meer gelijkmatig over de dag verdelen;

Overwegende dat uit de analyse van het MOBER blijkt dat het aandeel van vrachtwagens van en naar de zandgroeve op de N253 beperkt blijft; dat het gemiddelde aandeel vrachtwagens van De Kock tijdens de openingsuren 12,5% bedraagt; dat de overige 87,5% vrachtwagens op de N253 niet gerelateerd zijn aan de zandgroeve; dat in de Langestraat het aandeel vrachtwagens van De Kock in de totale vrachtverkeersstromen 58% bedraagt;

Overwegende dat in het MOBER de wijziging van de verkeersintensiteit werd beoordeeld; dat er in het MOBER wordt geconcludeerd dat de vrachtwagenbewegingen ten gevolge van de exploitatie van de zandgroeve geen significante negatieve invloed uitoefenen op de verzadigingsgraad en dus op de doorstroming en de verkeersafwikkeling op de N253 en op de Langestraat;

Overwegende dat, met betrekking tot de wijziging van de verkeersveiligheid, in het MOBER gesteld wordt dat er op het kruispunt Langestraat - N253 een relatieve toename is van 5,25% van het aantal potentiële conflictsituaties ten opzichte van de referentietoestand; dat deze toename in het MOBER als niet significant wordt geclassificeerd en er dus gesteld wordt dat de exploitatie van de zandgroeve geen significante wijzigingen in de verkeersveiligheid met zich mee brengt; dat er in het MOBER wordt opgemerkt dat de huidige en feitelijke toestand van de ontsluitingswegen niet ideaal is wat betreft verkeersveilige inrichting; dat de beoordeling van de effecten van de exploitatie van de zandgroeve gebeurt ten opzichte van deze niet ideale, feitelijke toestand;

Overwegende dat de wijziging van de verkeersleefbaarheid als niet significant wordt beoordeeld in het MOBER; dat in het MOBER wordt opgemerkt dat dit niet betekent dat de feitelijke verkeersleefbaarheid op de ontsluitingswegen ideaal is;

Overwegende dat in het MOBER gesteld wordt dat er geen significante wijzigingen van de doorstroming van het openbaar vervoer ten gevolge van de exploitatie van De Kock te verwachten vallen;

Overwegende dat in de voorgaande ministeriële besluiten als bijzondere voorwaarde werd opgelegd dat maximaal 132.000 m³ zand per jaar mocht ontgonnen worden; dat door het opleggen van deze bovengrens als bijzondere voorwaarde de impact van het vrachtverkeer maximaal gespreid werd over de beoogde vergunningstermijn; dat het aangewezen is om deze beperking opnieuw als bijzondere voorwaarde op te leggen; dat in het MOBER wordt gesteld dat de zandgroeve momenteel op 60% van de opgelegde capaciteit van 132.000 m³/jaar werkt; dat om de mobiliteitseffecten van een exploitatie van 100% van deze maximaal toelaatbare capaciteit te ramen, een sensitiviteitstoets werd uitgevoerd in het MOBER; dat hiervoor het aantal vrachtwagenbewegingen van De Kock met 67% werd vermeerderd om vervolgens de mobiliteitseffecten opnieuw te berekenen; dat in het MOBER geconcludeerd wordt dat er ook bij de maximaal toegelaten exploitatie geen matige, laat staan aanzienlijke negatieve effecten zijn ten gevolge van de exploitatie van de zandgroeve;

Overwegende dat uit de sensitiviteitstoets uit het MOBER blijkt dat een mogelijke structurele herinrichting van de N253 alleen positieve effecten zal hebben voor de directe omgeving en omwonenden en dat de hinder ten gevolge van de exploitatie van de zandgroeve zou verminderen; dat deze inrichtingswerken volgens het departement Mobiliteit en Openbare Werken zeker niet voor 2018 gerealiseerd zullen worden;

Overwegende dat de verkeersbewegingen die zullen voortvloeien uit de exploitatie van de zandgroeve, geen ontoelaatbare belasting van de omgeving zullen vormen en de verkeershinder tot een aanvaardbaar niveau beperkt wordt;

Overwegende dat het projectgebied, overeenkomstig de bestemmingsvoorschriften van het bij KB van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan 'Leuven', gelegen is in ontginningsgebied met nabestemmingen landschappelijk waardevol agrarisch gebied en woonuitbreidingsgebied; dat het projectgebied niet gelegen is binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling;

Overwegende dat het projectgebied tot het Brabants lemig heuveldistrict behoort; dat dit gebied uit zacht golvende plateaus bestaat die deel uitmaken van het Brabants massief, met een sterk golvend karakter langsheen de grote valleien die door rivieren zijn ingesneden; dat de Dijle, de Laan en de Yse het landschappelijk uitzicht van Huldenberg bepalen; dat ten westen van de Dijle zich het Brabants plateau bevindt dat door de Yse en de Laan in drie subplateaus wordt versneden; dat hierdoor een gevarieerd landschap ontstaat met open plateauhoogtes, steile valleihellingen en smalle rivierdalen; dat akkerbouw en loofbossen het voornaamste landgebruik vormen, met daarnaast nog een belangrijk gedeelte tuinbouw;

Overwegende dat het projectgebied zich volledig in het traditionele landschap 'Land van Bertem - Kortenberg' bevindt; dat het projectgebied volledig gelegen is op het plateau van Duisburg (ten westen van de Yse); dat dit plateau wordt gekenmerkt door een open landschap en weinig doorsneden wordt door wegen; dat, op basis van de landschapsatlas, volgende waardevolle landschapselementen kunnen teruggevonden worden:

- lijnrelicten: de Yse, Tracé buurtspoorweg Tervuren - Sint Joris Weert;
- relictzones: Plateau van Duisburg, Vallei van Laan, Interfluvium van Laan en Yse, Yse en de Dijle stroomopwaarts Leuven;
- ankerplaats: Plateau van Duisburg;

dat alleen de ankerplaats Plateau van Duisburg zich ook binnen het projectgebied bevindt; dat binnen het projectgebied (of in het gezichtsveld daarvan) geen beschermd erfgoed voorkomt; dat er zich evenmin gekende archeologische vindplaatsen bevinden; dat de voornaamste perceptieve kenmerken binnen het projectgebied waar de uitbreiding van ontginning voorzien wordt, gevormd worden door de buurtweg, kleine hoogstamboomgaarden, een beperkt aantal percelen met aanplanten van canadapopulier en enkele groenschermen;

Overwegende dat de belangrijkste verkeersweg in de gemeente de weg Leuven - Overijse (N253) betreft, die door de dorpskernen van Neerijse, Loonbeek en Huldenberg slingert; dat het projectgebied van noord naar zuid begrensd wordt door wegen met bebouwing;

Overwegende dat binnen het projectgebied één buurtweg, kleine hoogstamboomgaarden en een beperkt aantal percelen met aanplanten van canadapopulier vrijwel de enige natuurelementen vormen; dat er tevens in zeer beperkte mate een recreatief gebruik van het gebied is door onder meer fietsers en wandelaars door de aanwezige buurtwegen; dat het projectgebied veel hoger gelegen is dan het maanvormig landelijk woongebied gelegen aan de zuidkant; dat aangezien de ontzanding geschiedt vanaf de bodem van de oude bestaande groeve en vanaf dit niveau voortschrijdt over de exploitatiezone, er steeds een brede en hoge berm ligt tussen de eigenlijke exploitatieactiviteiten en de

omliggende percelen; dat de exploitatieactiviteiten die zich in de ontzandingsput bevinden, met andere woorden steeds aan het zicht onttrokken zijn;

Overwegende dat het gebied al sinds de goedkeuring van het gewestplan Leuven in 1977 als een essentiële reserve wordt beschouwd voor de toekomstige bevoorrading van Brusseliaanzanden³ binnen de delfstoffenplanning dat de locatie met zijn circa 2.600.000 m³ ongeveer 45% van de zandreserve binnen Vlaams-Brabant vertegenwoordigt; dat het ontginningsgebied specifiek voor Brusseliaanzanden de belangrijkste reserve is in Vlaams-Brabant; dat de reserves in ontginningsgebieden langs de Wolfshaegen straat te Huldenberg inmiddels zijn uitgeput; dat de ontgonnen Brusseliaanzanden kunnen opgewaardeerd worden middels zeef- en zandmenginstallaties teneinde ze voor de meest hoogwaardige toepassingen in te zetten; dat het dikke pakketten betreft die tot circa 25 m diep in den droge kunnen worden ontgonnen; dat hierdoor een optimale ontginning mogelijk is die met een minimaal oppervlaktebeslag een groot ontgonnen volume creëert;

Overwegende dat De Kock een familiebedrijf is met een 90-tal werknemers dat sinds zijn oprichting begin de jaren '60 actief is als zandontginningsbedrijf in de regio Huldenberg-Overijse; dat het bedrijf eveneens functioneert als aannemingsbedrijf in grondwerken en wegeniswerken, waardoor de zandontginning een belangrijke hoeksteen vormt voor het bedrijf; dat het voorgestelde project tot doel heeft om de bestaande vraag naar bouwzand te onderhouden en noodzakelijk is voor de continuering van de bestaande werking van het bedrijf;

Overwegende dat het project een zone-eigen ontwikkeling van het gebied betreft, conform de gewestplanvoorschriften; dat het gebruik van het projectterrein voor ontginningsdoeleinden aanvaardbaar is in het licht van de overige functies in de onmiddellijke en ruimere omgeving; dat het huidige gebruik van de site akkerland, weideland en groeve betreft; dat gedurende de periode van de ontginning deze bodembestemming zal wijzigen; dat de bodem die op de opgevulde groeve wordt aangebracht uitsluitend bestaat uit afgegraven bodems afkomstig uit het projectgebied (bovenste 1,5 tot 2,0 meter); dat de fasegewijze voortschrijdende afgraving van de kwartaire deklaag onmiddellijk wordt gevolgd door laagsgewijze terugplaatsing van de deklaag op een voorafgaandelijk heropgevulde ontginningsfase; dat tussentijdse stockage, met structuurverlies tot gevolg, vermeden wordt; dat de volledige site terug voor landbouw zal kunnen gebruikt worden na de ontginning; dat er op lange termijn dus geen permanent effect voor het bodemgebruik op de site en haar onmiddellijke omgeving is;

Overwegende dat het projectgebied op de rand ligt van het Plateau van Duisburg; dat het open karakter van het landschap en de vergezichten die als beleidswenselijkheden voor het plateau als geheel voorop gezet zijn door het project als dusdanig weinig beïnvloed worden; dat de exploitant op 4 maart 2010 een vergunning verkreeg voor de voorgestelde compenserende bebossing, ingevolge de voor de uitvoering van de ontginning noodzakelijke ontbossing; dat na de exploitatie de heraanleg van vegetatie in het kader van de noodzakelijke boscompensatie leidt tot herstel van landschapsstructuren; dat met het verdwijnen van de opgaande groenelementen, die momenteel nog in

beperkte mate een verbindingfunctie voor fauna en flora kunnen vervullen, de versnipperingsgraad voor de bredere omgeving van het projectgebied verder toeneemt; dat de oorspronkelijke toestand na afloop van het project echter hersteld wordt en het barrière-effect dus niet permanent is;

Overwegende dat er in het projectgebied een buurtweg loopt die over een lengte van 100 m het karakter van een holle weg heeft; dat het project infrastructureel gezien slechts als gevolg heeft dat het gebruik van de buurtweg vanuit het dorp van Neerijse naar het Kerkeveld terugloopt, zonder dat de buurtweg echter de iure wordt gesupprimeerd; dat tijdens de exploitatiefase erover gewaakt wordt dat het tracé tijdelijk en gefaseerd wordt herlegd zodanig dat de doorgang (Ganzemanstraat / Langestraat) wordt gevrijwaard en er geen mobiliteitstechnische problemen worden gegenereerd; dat na beëindiging van de exploitatie de herwaardering van deze weg tussen het dorpscentrum en de Ganzemanstraat een waardevolle bijdrage kan vormen voor het netwerk van trage wegen in de gemeente;

Overwegende dat de voormelde tijdelijke terugval van het gebruik van de buurtweg niet noopt tot het doorlopen van de administratieve procedures als beschreven in de Buurtwegenwet; dat overigens noch uit het Milieuvergunningsdecreet en titel I van het VLAREM, noch uit de Buurtwegenwet een chronologie of enige andere prioriteiten-volgorde tussen de milieuvergunning en de in de Buurtwegenwet omschreven regelingen blijkt; dat bij gebrek aan regelgeving ter zake volgens de Raad van State moet teruggevallen worden op het algemene beginsel dat, wanneer twee regelgevingen samen toegepast moeten worden, de overheid die belast is met de toepassing van de ene regeling (bijvoorbeeld bij vergunningverlening), geen rekening moet houden met de andere regeling (Raad van State 6 april 2011, nr. 212.497, Huppert & Fils);

Overwegende dat volgende milderende maatregelen in het bestreden besluit worden opgelegd om de impact op het landschap en de beleving ervan te beperken:

- herstel van de buurtweg;
- aanbrengen van groenschermen/groene bufferstrook rondom de groeve om de visuele verstoring te beperken;
- heraanplantingen in het kader van de boscompensatieplicht;

Overwegende dat de exploitatie plaatsvindt binnen in de groeve, waarbij onder maaiveldniveau wordt gewerkt, hetgeen inzake visualiteit, trillingen en geluid een zeer belangrijke buffer betekent; dat ter afscherming van de ontginningsput ten opzichte van de woningen tevens zal worden voorzien in een berm en een groenscherm; dat uit bovenstaande argumentatie blijkt dat de hinder en de effecten op mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de aangevraagde inrichting, mits naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat door de fasering van de ontginning wordt vermeden dat er één grote put van circa 20 hectare wordt gecreëerd; dat de oorspronkelijke teellaag na de heraanvulling terug wordt aangebracht en het oorspronkelijke maaiveldpeil hersteld wordt; dat het terugplaatsen van de teelaarde volgens een rotatiesysteem gebeurt; dat de te verwijderen teellaag wordt gebruikt om een

vooraangaande fase af te dekken zodat er geen teelaarde tijdelijk gestockeerd moet worden; dat door het afdekken van de opgevulde zone met de oorspronkelijk deklaag en teelaarde de intrinsieke landbouwgeschiktheid benaderd wordt;

Overwegende dat het open karakter van het landschap en de vergezichten door de exploitatie weinig beïnvloed worden; dat er geen betekenisvolle visuele impact verwacht wordt naar de ruimere omgeving ten gevolge van het project; dat de eigenlijke werken ter hoogte van het projectgebied slechts beperkt waarneembaar zullen zijn; dat de ontginning en opvulling van de groeve immers gebeuren vanop diepte in de bestaande put; dat alleen de ingrepen ter voorbereiding en ter afwerking van de ontginning zichtbaar zullen zijn in de ruimere omgeving van het projectgebied; dat er tijdens de exploitatie wel een visuele hinder is voor de directe omgeving door het verdwijnen van groene landschapselementen, specifiek ter hoogte van het projectgebied; dat na de exploitatie de heraanleg van vegetatie in het kader van de noodzakelijke bos-compensatie zal leiden tot het herstel van landschapsstructuren; dat het aanbrengen van groenschermen of een groene bufferstrook rondom de groeve sterk mitigerend werkt; dat na de exploitatie de herwaardering van de buurtweg en de heraanplantingen in het kader van de boscompensatieplicht zullen bijdragen tot het herstel van de visuele beleving;

Overwegende dat binnen het projectgebied (of in het gezichtsveld daarvan) geen beschermd erfgoed voorkomt; dat er zich evenmin gekende archeologische vindplaatsen bevinden; dat de cultuurhistorische waarde van de buurtweg een tijdlang de facto verloren gaat (zonder dat sprake is van een afschaffing van de buurtweg), evenals de landschapselementen ter hoogte van het projectgebied die bijdragen tot de perceptieve beleving; dat de buurtweg slechts over een lengte van 100 m het karakter van een holle weg heeft; dat de overige 500 m op maaiveldniveau liggen, waardoor de geomorfologische waarde van de weg beperkt is; dat de tijdelijke reductie van landschappelijke elementen moet worden afgezet tegen alternatieve scenario's waarbij nieuwe ontginningsgebieden worden aangesneden; dat het ontginningsgebied Kerkeveld daarenboven nog de enige noemenswaardige reserve is in Vlaams-Brabant voor Brusseliaanzanden; dat de exploitatie bovendien op gefaseerde wijze verloopt, met name in drie fasen die telkens een vijftal jaren in beslag nemen, waarbij de effectieve ontginning onmiddellijk gevolgd wordt door het herstel van de natuurlijke structuur; dat mitigerende maatregelen onder de vorm van een herwaardering van de buurtweg na de exploitatie alsook landschapsherstel door de naleving van de opvul- en aanplantverplichting blijvende schade door de uitoefening van de pianologische functie 'ontginningsgebied' verhinderen;

Overwegende dat voor de reliëfwijziging op 15 september 2011 een stedenbouwkundige vergunning werd verleend door de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant; dat er zich tijdens de ontginning belangrijke reliëfwijzigingen zullen voordoen ter hoogte van het projectgebied; dat de voortschrijdende afgraving van de kwartaire deklaag evenwel onmiddellijk wordt gevolgd door een laagsgewijze terugplaatsing van de deklaag op een vooraangaandelijk heropgevulde ontginningsfase; dat tussentijdse stockage, met structuurverlies tot gevolg, vermeden wordt; dat de deklaag niet meer wordt

bereden met zware machines wanneer deze teruggeplaatst is; dat na de heropvulling van de zandwinningsput het relief in zijn oorspronkelijke staat wordt hersteld; dat de uiterlijke geomorfologische vorm van de helling aldus op termijn gevrijwaard wordt; dat er wat de diepere ondergrond betreft een lokaal verlies van de geologische structuur is, maar dat dit inherent is aan de tenuitvoerlegging van de gewestplanbestemming;

Overwegende dat het gebied in het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen (RSV) werd aangegeven als actieve ontginning en reserve voor zand- en grindvoorraad, meer bepaald Tertiair zand in Vlaams-Brabant; dat het RSV overweegt dat de zones voor ontginning ruimtelijk beperkt zijn omwille van de gebonden geologische en hydrogeologische voorwaarden, en dat haalbare, alternatieve scenario's voor grondstoffenbehoefte moeten worden overwogen; dat het ruimtelijk structuurplan Vlaams-Brabant aangeeft dat een belangrijke concentratie van tertiaire zanden voorkomt ter hoogte van Leuven en omgeving; dat het provinciaal ruimtelijk structuurplan aangeeft dat de ontginningsactiviteit tijdelijk is, zodat er zich bij de nabestemming mogelijkheden voordoen voor recreatie, natuur- en landschapsontwikkeling; dat een verdere uitbating en uitbreiding van de bestaande groeve kadert in het blijvend voorzien in de behoefte van zand voor de bouwsector aangezien de zandreserves van de bestaande ontginning volledig zijn uitgeput en de vraag naar zand van een goede bouwtechnische kwaliteit blijft; dat een alternatief voor zand als bulkgrondstof in de bouwsector niet voorhanden is en evenmin wordt verwacht binnen een redelijke termijn;

Overwegende dat een van de basisdoelstellingen van het Oppervlakedelfstoffendecreet het zuinig ruimtegebruik is, waarmee bedoeld wordt dat ontginningsgebieden optimaal benut moeten worden en dat ontginning binnen bestaande ontginningsgebieden mogelijk moet zijn om aldus te voorkomen dat andere en nieuwe gebieden worden aangesneden; dat een verderzetting van de ontginning tevens het voordeel heeft dat de uitgraving van het zand vanuit de bestaande groeve kan gebeuren, zodat het geluid van de activiteiten al gebufferd wordt voor de omwonenden; dat een nieuwe ontginning immers vanop maaiveldniveau moet starten met als gevolg meer potentiële overlast voor de omwonenden;

Overwegende dat haast de ontginning ook de verwerking (aanmaak zandcement) en opslag (cementsilo) wordt voorzien; dat de gewestplanbestemming niets zegt over de verwerking van grondstoffen in ontginningsgebied; dat de verwerking beperkt in omvang is, de creatie van een verdere industrieontwikkeling niet in de hand werkt en de leefbaarheid in de omgeving niet in het gedrang brengt; dat het aanmaken en opslaan van zandcement op de locatie planologisch aanvaardbare nevenactiviteiten zijn;

Overwegende dat er geoordeeld kan worden dat de aanvraag inpasbaar is in een goede ruimtelijke ordening, inzonderheid overwegende dat de aanvraag, die in overeenstemming is met de planologische voorschriften, op gefaseerde wijze verloopt, volgens het MER geen aanleiding geeft tot significante mobiliteitseffecten, geen aanleiding geeft tot sterke visuele hinder vanuit de omgeving gelet op de ligging op een plateau en er gewerkt wordt onder het maaiveld, belangrijke positieve economische en sociale economische gevolgen sorteert, niet leidt tot een eigenlijke afschaffing van de buurtweg, na afloop van

de exploitatie zal leiden tot een herstel van de landbouwfunctie, geen noemenswaardige cultuurhistorische effecten sorteert en vermijdt dat nieuwe exploitaties moeten worden gestart vanaf het maaiveld;

Overwegende dat de hinder en de effecten op mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de aangevraagde inrichting, mits naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de beroepen deels gegrond te verklaren en het bestreden besluit te wijzigen”.

V. Voorwaarden van het administratief kort geding

7. Op grond van artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat prima facie de vernietiging van de aangevochten akte of het reglement kan verantwoorden en dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring.

VI. Ernstig middel

Standpunten van de partijen

8. In een eerste middel voeren de verzoekers de schending aan van het gezag van gewijsde van de voorgaande arresten van de Raad van State, van artikel 17, 1^e lid, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna: milieuvergunningsdecreet), van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, doordat de bestreden beslissing de milieuvergunning verleent terwijl de verkeerssituatie in de buurt minstens tot 2018 problematisch is, zoals uitdrukkelijk blijkt uit de eerder gewezen arresten. Bovendien wordt overwogen dat de verkeershinder tot een aanvaardbaar niveau beperkt blijft terwijl uit de elementen van het dossier het tegendeel blijkt en wordt de bestreden beslissing op tegenstrijdige wijze gemotiveerd. De huidige

verkeerssituatie is van een dergelijke aard dat de ontsluiting van het vergunde ontginningsproject dient te verlopen langs lokale wegen, die in een onveilige, ontoereikende en niet-aangepaste toestand verkeren om het aanzienlijke vrachtverkeer dat met de exploitatie gepaard gaat op een verantwoorde manier te kunnen verwerken. Het in de bestreden beslissing aangehaalde mobiliteitseffectenrapport (hierna: MOBER) weerlegt de onveilige situatie niet, wel integendeel. Deze onveilige toestand zal nog tot 2018 aanslepen, zodat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

9. In haar nota merkt de verwerende partij vooreerst op dat het middel onontvankelijk zou zijn in de zin dat de schending van de motiveringsplicht niet zou zijn ontwikkeld. Met betrekking tot de eerder gewezen arresten merkt zij op dat deze arresten enkel motiveringsgebreken vaststelden die kunnen worden opgelost door een betere motivering te geven wat in casu is gebeurd op basis van recente gegevens die de aanvrager heeft verstrekt met betrekking tot de mobiliteitssituatie ter plaatse. De interpretatie van de voorgaande arresten dat er voor 2018 geen milieuvergunning kan worden verleend, berust op een foutieve interpretatie van deze arresten. In de bestreden beslissing wordt de actuele verkeerssituatie onderzocht en geoordeeld dat de vergunning kon worden verleend. De vergunning beïnvloedt de bestaande verkeerssituatie niet in negatieve zin. Het gezag van gewijsde wordt in casu gerespecteerd, er bestaat geen wanverhouding tussen de motieven, die gebaseerd zijn op rechtens relevante gegevens, en de beslissing die op basis hiervan is genomen.

10. De tussenkomen partij laat gelden dat de redenering van de verzoekers niet kan worden gevolgd, aangezien zij aannemen dat de verwerende partij ingevolge de voorgaande arresten nog slechts over een gebonden bevoegdheid zou beschikken om de milieuvergunning in beroep te weigeren. Het betreft evenwel slechts een schorsingsarrest met een beperkt en tijdelijk gezag van gewijsde. De verwerende partij diende over te gaan tot een heroverweging op basis van actuele gegevens, waarbij de gegevens die golden ten tijde van de beoordeling van het verzoek tot schorsing in 2014 niet noodzakelijkerwijze gelijk zijn. Op basis

van dergelijke analyse kwam de verwerende partij tot de conclusie dat kon worden overgegaan tot de verlening van de gevraagde milieuvergunning. Het MOBER dat werd ingediend, heeft een aantal relevante elementen aan het licht gebracht. Dit heeft geleid tot een gunstig advies van het departement Mobiliteit en Openbare werken op 15 juli 2015, waarop de bestreden beslissing zich heeft gebaseerd in haar motivering. Deze beoordeling respecteert weldegelijk het gezag van gewijsde van de eerdere arresten. Het komt immers niet aan de rechter toe op voorhand een aantal vaststaande feiten op te nemen in de rechterlijke uitspraak, die dan bepalend zijn voor de beslissing die het bestuur achteraf moet nemen, waardoor de “gouvernement des juges” niet ver meer af is. De correcte interpretatie van het gezag van gewijsde komt er in casu op neer dat rekening dient te worden gehouden met de motieven die aanleiding gaven tot de nietigverklaring van de beslissing van 5 april 2012. Hoe dan ook zijn de voorgelegde foto’s wat de toestand van de N253 betreft minder betrouwbaar dan het MOBER, waarin wordt nagegaan of de vrachtwagenbewegingen van de tussenkomende partij aanleiding geven tot een onaanvaardbare toestand, wat niet het geval is. De verwijzing door de verzoekers naar een beslissing van de verwerende partij van 24 september 2006 is in casu irrelevant. Voorts citeren de verzoekers de bestreden beslissing verkeerd waar deze de verbreding van de N253 noodzakelijk acht om te verhelpen aan de verkeersonveiligheid. Met betrekking tot de schending van het redelijkheidsbeginsel merkt de tussenkomende partij nog op dat dit enkel relevant is als zou worden aangetoond dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze zou zijn genomen. In de gegeven omstandigheden kan de bestreden beslissing bezwaarlijk kennelijk onredelijk worden bevonden als de vergunningverlenende overheid kiest voor het voortbestaan van de bedrijfsactiviteiten en het behoud van de daaraan verbonden tewerkstelling. In een rechtsstaat is het niet aan de rechter om dergelijke beleidsbeslissingen te nemen.

Beoordeling

11. In het arrest van de Raad van State nr. 228.882 van 23 oktober 2014, wordt geoordeeld dat uit de gemaakte overwegingen blijkt dat de

verkeerssituatie nog zeker tot 2018 problematisch lijkt te zijn en dat op deze basis het verlenen van een milieuvergunning op het eerste gezicht niet in redelijkheid verantwoord is. Na dit arrest dat de schorsing van de bestreden beslissing beval, werd geen voortzetting van de procedure gevraagd door de verwerende of tussenkomende partij. Deze gerechtelijke beslissing heeft dus een definitief karakter.

Uit dit arrest blijkt duidelijk dat de verlening van de milieuvergunning voor de inrichting van de tussenkomende partij problematisch is op het vlak van de verkeerssituatie in de omgeving. Met name wordt gewezen op het huidige karakter van de ontsluitingswegen, als op het feit dat pas vanaf het jaar 2018 sprake zou kunnen zijn van een verbetering van de toestand van het bestaande wegennet rondom de inrichting. Opdat aldus op een afdoende gemotiveerde wijze kan worden overgegaan tot het nemen van een beslissing houdende milieuvergunning voor de betrokken inrichting zal moeten blijken dat enerzijds de bestaande toestand van de ontsluitingswegen is verbeterd, en dat anderzijds de te verwachten vrachtwagenbewegingen van de inrichting geen hinder veroorzaken die de draagkracht van dit wegennet te boven gaat.

De Raad van State was van oordeel dat niet op afdoende wijze werd aangetoond dat het wegennet waarvan sprake, extra vrachtverkeer aankan. Uit de thans bestreden beslissing is evenmin af te leiden dat dit nu wel het geval is. Er wordt weliswaar stilgestaan bij de verkeersstoestand, doch hieruit kan niet worden afgeleid dat het wegennet, rekening houdend met de reële toestand, niet reeds het verzadigingspunt heeft bereikt, indien het dit al niet heeft overschreden. Er wordt niet verduidelijkt waarin de huidige toestand van het wegennet verschilt van deze die in de voorgaande arresten in overweging werd genomen. Nergens is sprake van maatregelen op het vlak van de verkeersdoorstroming in Neerijse, wat nochtans een knelpunt is, zoals is gebleken in voorgaande procedures.

De verzoekers verwijzen naar de geformuleerde negatieve adviezen die werden verstrekt naar aanleiding van de herneming van de procedure

na de voorgaande vernietiging. Het departement Leefmilieu, Natuur en Energie, afdeling Milieuvergunningen, geeft duidelijk te kennen dat, luidens haar eerste advies, een doorgedreven mobiliteitsonderzoek had moeten plaatsvinden voordat de aanvraag werd ingediend en dat er niet kan worden geconcludeerd dat het risico op mobiliteitshinder tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt. Naar aanleiding van de indiening van het MOBER, waarvan sprake in de bestreden beslissing, werd een aanvullend advies gegeven, dat nog kritischer was ten aanzien van de vergunningverlening. Enerzijds wordt erop gewezen dat dit MOBER niet het voorwerp heeft uitgemaakt van een goedkeuring door de dienst MER en anderzijds werd dit MOBER niet onderworpen aan een openbaar onderzoek. Met verwijzing naar de arresten nrs. 230.747 en 213.339 van de Raad van State wordt dan ook een bijkomend negatief advies gegeven. In de bestreden beslissing wordt expliciet opgenomen dat het MOBER niet werd gefiatteerd door de dienst MER en dat het een officieus initiatief van de exploitanten is “om er uit te geraken”. Het MOBER zou echter nog steeds de conclusies van het MER bevestigen. In de bestreden beslissing kan voorts worden gelezen dat de huidige en feitelijke toestand van de ontsluitingswegen niet ideaal is wat betreft de verkeersveilige inrichting, dat de wijziging van de verkeersleefbaarheid als niet significant wordt beoordeeld en dat dit niet betekent dat de feitelijke verkeersleefbaarheid op de ontsluitingswegen ideaal is. Het MOBER besluit dat geen negatieve effecten te verwachten zijn door de exploitatie van de zandgroeve. De herinrichting van de N253 zal alleen maar positieve effecten hebben. Besloten wordt dat de verkeersbewegingen van de zandgroeve geen ontoelaatbare belasting van de omgeving zullen vormen en de verkeershinder tot een aanvaardbaar niveau wordt beperkt.

Aldus kan niet worden ingezien op welke wijze de huidige reële verkeerstoestand leefbaarder is geworden in vergelijking met de situatie die aanleiding heeft gegeven tot de voorgaande arresten. Het standpunt van de verzoekers, dat het gezag van gewijsde van deze arresten hierdoor werd geschonden dient te worden bijgetreden. Dit geldt tevens voor de geschonden geachte algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De uitgebreide, zelfs oeverloze, maar niet pertinente motivering waarmee de verwerende partij in haar besluit de verkeersproblematiek onder het zand tracht te verbergen, kan daaraan niet verhelpen.

Het eerste middel is ernstig.

VII. Spoedeisendheid

Standpunten van de partijen

12. De verzoekers voeren bij de uiteenzetting van de spoedeisendheid aan dat de bestreden beslissing hen ernstige ongemakken berokkent. Zij wijzen met name naar de toename van het vrachtverkeer, een verhoogde verkeersonveiligheid, luchtvervuiling, lawaaihinder en een onevenredige overbelasting van het lokale wegennet, een verhoogde trillingshinder, de verstoring van de ruimtelijke draagkracht van de onmiddellijke omgeving, geluids- en stofhinder, en de daaruit voortvloeiende gezondheidsrisico's, alsmede naar de waardevermindering van hun woningen. Met verwijzing naar de eerdere arresten nr. 228.882 en 221.463 menen zij dat de spoedeisendheid van hun verzoek is aangetoond, temeer daar de betrokken overheden en de tussenkomende partij de exploitatie verder zetten en dit oogluikend wordt toegelaten.

13. In haar nota laat de verwerende partij gelden dat de spoedeisendheid niet is aangetoond doordat de verzoekers te lang hebben gewacht alvorens het verzoek tot schorsing in te dienen, totdat een uitspraak was gevallen in een ander beroep (verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid) ingediend door een andere buurtbewoner, zodat zij de spoedeisendheid zelf ontkrachten. Voorts tonen zij niet aan dat het bestaan en ontstaan van de nadelen (oorzakelijk verband met vergunde exploitatie) die zij aanvoeren te wijten zou zijn aan de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

14. De tussenkommende partij wijst er op dat een eerder verzoek tot schorsing van drie van de vier verzoekers werd afgewezen omdat niet werd voldaan aan de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Vierde verzoeker nam toen zelfs niet deel aan het verzoek tot schorsing, wat in dit kader eveneens in zijn nadeel pleit. Bovendien dienen de verzoekers te bewijzen dat de bijkomende verkeersproblematiek een spoedeisende factor uitmaakt, waarbij rekening dient te worden gehouden met de houding die de betrokkenen in het verleden hebben aangenomen. De tussenkommende partij wijst hier met name op de houding die de verzoekers hebben aangenomen voor de burgerlijke rechtbank en ten aanzien van de stedenbouwkundige vergunning. Bovendien dienen de ingeroepen nadelen sterk gerelativeerd te worden, waarbij wordt gewezen op het feit dat visuele hinder samenhangt met de stedenbouwkundige vergunning en de woningen, luidens het gewestplan, gelegen zijn naast ontginningsgebied. Uit het MOBER kan ook niet worden afgeleid dat er sprake is van een ernstig nadeel dat de schorsing zou verantwoorden. Hoe dan ook worden een resem milderende maatregelen genomen om de hinder te voorkomen. Met betrekking tot het aantal transporten wordt een beperking opgelegd voor de transporten over de N253, die ertoe strekt het aantal transporten tot het huidige niveau te beperken. In uiterst ondergeschikte orde vraagt de tussenkommende partij om, indien nodig, een belangenafweging te maken gelet op de mogelijke consequenties voor de rest van de onderneming.

Beoordeling

15. Het kan een verzoekende partij in het huidige geval niet worden verweten dat zij haar vordering pas na het verstrijken van enkele weken heeft ingesteld.

Het verzoek tot schorsing werd alleszins ingediend binnen de termijn voorzien voor het indienen van een verzoek tot nietigverklaring. Tevens blijkt het huidige verzoek te zijn ingediend nadat de Raad van State een eerder

verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid door een andere buurtbewoner had afgewezen. Het is niet verboden voor een derde-belanghebbende om de uitkomst van een ander rechtsgeding af te wachten, dat voor hem een gelijkaardig effect kan hebben, alvorens zelf een geding op te starten. Gelet op de afwijzing van het vermelde verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, dient deze uitspraak dan ook als een nieuw element te worden beschouwd, dat voor de huidige verzoekers een element van spoedeisendheid kan uitmaken. Het indienen van een deugdelijk onderbouwd verzoekschrift tot schorsing, twee weken nadat de aanplakkingstermijn is afgelopen, is niet onredelijk en ontkent de spoedeisendheid niet.

Noch de verwerende, noch de tussenkomende partij slagen erin op geloofwaardige wijze aan te tonen dat de feitelijke situatie ter plaatse dusdanig veranderd is dat een andere beoordeling van de aangevoerde spoedeisendheid dan in arrest nr. 228.882 van 23 oktober 2014 zich in het huidige geval opdringt.

De spoedeisendheid is op voldoende wijze aangetoond door de verzoekers.

VIII. Belangenafweging

16. De Raad van State kan de belangenafweging alleen maken als de negatieve gevolgen van de schorsing voor de Raad kennelijk onredelijk blijken in het licht van de voordelen ervan. De tussenkomende partij moet voldoende zwaarwichtige redenen aanbrengen om de ernstige nadelige gevolgen die zij dreigt te ondergaan - met name de dreigende stopzetting van al haar activiteiten - te doen wijken voor het tegengestelde belang dat erin bestaat een vergunning, die op het eerste gezicht onwettig lijkt, onmiddellijk te willen uitvoeren en zodoende onomkeerbare toestanden in het leven te roepen die het te verlenen rechtsherstel na een later vernietigingsarrest ernstig zouden hypothekeren.

Gelet op de eerder gewezen arresten en de geruime tijd die

ondertussen is verstreken tussen de initiële aanvraag en de huidige vraag tot schorsing, dient een eventuele vraag tot belangenafweging, waarbij op vraag van de tussenkomende partij de exploitatie tijdelijk zou kunnen worden voortgezet, te worden afgewezen.

IX. Overige gevraagde maatregelen

17. Uit de redactie van artikel 35/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, blijkt dat enkel sprake is van een arrest tot nietigverklaring bij de toepassing van deze bepaling. In de schorsingsprocedure kan niet tot de vermelde verduidelijking worden overgegaan zelfs niet indien dit het rechtsherstel zou ten goede komen.

18. De problematiek inzake de substitutie stelt zich enkel bij de behandeling van het verzoek tot nietigverklaring, niet bij het verzoek tot schorsing. Hetzelfde geldt voor het verzoek tot toekenning van een dwangsom.

BESLISSING

1. Het verzoek van de NV E. De Kock tot tussenkomst wordt ingewilligd.

2. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 15 oktober 2015 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 19 november 2009, houdende het verlenen van een milieuvergunning aan de NV E. De Kock voor het verder uitbaten en veranderen van een zandgroeve, gelegen aan de Ganzemansstraat te Neerijse, gedeeltelijk gegrond worden verklaard en de beroepen beslissing wordt gewijzigd.

3. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zesentwintig mei tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys